

AJUNTAMENT DE TORREFARRERA

AJUNTAMENT DE TORREFARRERA

Dos vistes aèries de Torrefarrera: la de l'esquerra, a la dècada dels vuitanta; i la de sobre, en l'actualitat.

ni l'altre ara no s'hi tornarien a presentar. En aquests 30 anys, la vida política del Segrià ha evolucionat entorn del PSC, CiU, ERC i PP, en especial els dos primers, que són els que governen en la majoria de consistoris. La lluita per aconseguir l'alcaldia ha provocat nombroses crisis de govern i mocions de censura. Així, per exemple, el 1995, la construcció del nou ajuntament va ser el detonant de la moció de censura a Alcoletge que va fer fora el socialista Francesc Cortasa, rellevat pel convergent Francesc Molina. Quatre anys després PSC i PP es van aliar a Torres de Segre per descavalcar CiU de l'alcaldia. Elvira Duaigües, del PP, va ser la primera alcaldessa en substitució de Ramon Molins. El 2005, CiU i ERC, amb majoria absoluta a la Portella, van presentar una moció de censura contra l'alcalde socialista Miquel Tomàs, que va ser substituït per Jaume Casamajó, de CiU, després d'anys de confrontacions que van acabar al jutjat. La moció de censura més recent ha estat la d'Alfarràs, el passat mes de febrer, que va relegar el PSC a l'oposició i l'acord entre ERC i CiU var convertir de nou Josep Maria Torrelles en alcalde. Però a més de mocions

de censura, també hi ha hagut importants crisis municipals, de vegades per motius externs, com el cas de la dimissió en ple de l'ajuntament de Llardecans com a protesta per la construcció d'una depuradora de llocs el 1995; o per causes internes, com va succeir a Alguaire quan l'alcalde Josep Biel es va quedar sense el suport del seu propi partit, CiU, que el va obligar a deixar l'alcaldia i ser substituït per Olga Fransi, al gener del 2004. A més, hi ha crisis municipals que encara cuegen, com és el cas d'Aitona, on els grups polítics de CiU i PP han plantejat a l'únic edil socialista que recolzi una moció de censura contra l'alcalde d'ERC, Pau Blanco, al càrrec després que el popular Jordi Quer cessés tot l'equip de govern i dimitís el 2008.

Autovies, aeroport, indústria i regs. La construcció de les autovies de Lleida a Osca (A-22) i de Lleida a la Val d'Aran (A-14) són les obres de major envergadura que en l'actualitat executa a la comarca el ministeri de Foment. La seua posada en marxa comportarà una millor comunicació amb Aran i França i amb el nord

d'Espanya i traurà dels nuclis urbans dos carreteres nacionals que s'han quedat completament desfassades i en el cas de la N-230, en molt mal estat. L'autovia de la Val d'Aran ha de servir també per comunicar amb el Pirineu la infraestructura més important que en aquests moments s'està aixecant al Segrià, l'aeroport Lleida-Alguaire, que construeix la Generalitat i que aquest mateix any 2009 ha d'entrar en funcionament.

La ubicació de l'aeroport a Alguaire va ser una decisió polèmica de la conselleria de Política Territorial i Obres Públiques que va desestimar ampliar l'aeròdrom d'Alfés per la pressió ecologista. El 2004 els alcaldes de Sudanel, Albatàrrec, Sunyer, Montoliu de Lleida, Torres de Segre, Alfés, Aspa, Puigverd i Artesa de Lleida van mostrar la seua disconformitat amb el que consideraven un nou greuge que tornava a donar preferència a la zona nord del Segrià, ja afavorida per la construcció de les autovies, davant de la que ells representaven, més deprimida. Després de perdre aquesta batalla, els ajuntaments del sud de la comarca van centrar totes les seues esperances en el reg, en concret en el Segrià Sud i, especialment, en el Segarra-Garrigues. Tanmateix, aquesta esperança va tornar a estroncar-se amb l'aprovació de la Xarxa Natura 2000, on quedava inclosa gran part de la seua superfície, al principi, de regadiu expectant, i que ara està amenaçada per les zones d'es-

OSCAR MIRON

Una imatge aèria recent de les obres de l'aeroport Lleida-Alguaire, que construeix la Generalitat.

pecial protecció d'aus estepàries (ZEPA). A l'espera del que digui la Generalitat i la Unió Europea sobre la retallada definitiva d'aquestes àrees de secà a protegir, aquests municipis reclamen millores en comunicacions, tenir accés a les noves tecnologies i aconseguir que el desenvolupament en cobertura de mòbil i Internet sigui igual per a tots els municipis. S'ha de dir que l'expansió dels polígons industrials ha resseguit també el camí de les autovies (Torrefarrera, Alcarràs, Alcoletge...).

ciu

30 ANYS D'AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS:
bon govern al costat de les persones

www.ciu.cat

Ajuntament d'Alpocat